

HAŞR SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde bulunanların hepsi, Allah'ı tesbih ederler. O; mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
2. Allah, Ehli kitaptan inkâr edenleri Medine'deki yurtlarından, ilk defa çıkardı. Oysa siz, onların çıkacaklarını tahmin etmiyordunuz. Onlar da, kalelerinin kendilerini Allah'ın azabından koruyacağını düşünmüşlerdi. Ama Allah'ın azabı, beklemedikleri taraftan gelerek kalplerine öyle bir korku düşürdü ki, evlerini kendi elleriyle yıkıyorlar, bir taraftan da mü'minlere yıktırıyorlardı. İşte, akıl ve basiret sahipleri, bundan ibret alsınlar.
3. Eğer Allah, onlara sürgün cezası yazmamış da olsa, mutlaka kendilerini, dünyada şiddetli bir ceza ile azap edecekti. Onlara, ahirette de ateş azabı vardır.
4. Onlara bu ceza, Allah'a ve Resulüne karşı geldikleri için verilmiştir. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, bilsin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.
5. O hainlik yapan yahudilerin yurtlarında siper edindikleri hurma ağaçlarını kesmeniz veya kesmeyip dikili bırakmanız hep Allah'ın izniyledir ve fâsıkları perişan etmek içindir.
6. Allah'ın, onlardan alıp peygamberine verdiği fey' türü ganimetleri elde etmek için, siz at ve deve koşturup savaşmadınız. Ama Allah, peygamberlerini, dilediği kimselere karşı savaş zahmeti olmaksızın, üstün getirebilir. Allah'ın her şeye gücü yeter.
7. Allah'ın, fethedilen yerlerin ahalisinden alıp peygamberine verdiği fey' ganimetleri; Allah'a, Peygambere, Peygamberin akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalanlara aittir. Böylece o mallar, içinizden sadece zenginler arasında dönüp dolaşan servet haline gelmesin. Peygamber; size neyi emrederse alın, neyi de yasaklamışsa onu terk edin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Muhakkak ki, Allah'ın azabı pek şiddetlidir.
8. Bilhassa bu ganimet mallarında, fakir muhacirlerin de hakkı vardır. Çünkü onlar, Allah'ın lütfunu ve rızasını aramak, Allah'ın dinine ve Resulüne yardım etmek için, yurtlarından ve mallarından mahrum edilmişlerdir. İşte onlar, imânlarında samimi olanlardır.
9. Muhacirlerden önce, Medine'yi yurt edinip imâna sarılanlar, hicret eden din kardeşlerini severler. Onlara verilenlerden dolayı, gönüllerinde bir kıskançlık duymazlar ve kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile, onları kendilerine tercih ederler. Kim, nefsinin hırsından ve cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluş ve saadete erenlerdir.
10. Muhacirlerle ensardan sonra gelen mü'minler de; "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden evvel imân etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. İmân edenlere karşı kalplerimizde kin bırakma. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki Sen, çok şefkatli ve çok merhametlisin" derler.
11. Bakmaz mısın, şu münafıklık yapanlara? Ehl-i Kitaptan kâfir kardeşlerine; "Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, biz de sizinle birlikte çıkarız. Sizin olduğunuz yerde

kimseye asla itaat etmeyiz. Harbe girerseniz mutlaka size yardım ederiz” dediler. Allah şahittir ki, o münafıklar, yalancı kimselerdir.

12. Çünkü, o Yahudiler, yurtlarından çıkarılırsalar, bu münafıklar onlarla beraber çıkmazlar. Eğer kendilerine savaş açılrsa, onlara yardım etmezler. Yardım etseler bile, mü’minlerin karşısında dayanamazlar ve arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra da kimseden yardım görmezler.
13. Münafıklarla Yahudiler, Allah’tan çok, sizden korkarlar. Çünkü onlar, Allah’ın kudret ve azametini anlamaktan uzak bir topluluktur.
14. Onlar, surla çevrilmiş şehirlerde veya duvarların arkasında olmadan, sizinle toplu halde savaşamazlar. Aralarındaki düşmanlıkları çetindir. Sen, dışarıdan onları, birlik içinde sanırsın. Halbuki kalpleri darmadağınaktır. Çünkü onlar, akıl ve idrakten uzak bir topluluktur.
15. Bu Yahudilerin durumu, Bedirde Müslümanlarla savaşanların sonu gibi olacaktır. Ahirette de onlar için pek acı bir azap vardır.
16. Yahudileri muharebeye teşvik eden münafıkların durumu, şeytanın durumuna benzer. Çünkü şeytan, insana “İnkâr et” der. İnsan inkâr edince de, “Ben senden uzağım, ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım” der.
17. Nihâyet, kâfir ve şeytanın sonu, sürekli ateşte kalmak üzere cehenneme gitmektir. İşte, zalimlerin cezası budur.
18. Ey imân edenler! Allah’ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakının. Herkes, yarın için ne yaptığına bir baksın. Allah’tan sakının. Muhakkak ki Allah, yaptıklarınızdan hakkiyle haberdardır.
19. Allah’ı unutan ve Allah’ın da kendilerine öz canlarını unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar, yoldan çıkmış kimselerdir.
20. Cehennemliklerle cennetlikler elbette bir olmaz. Cennetlikler kurtuluşa erenlerdir.
21. Eğer Biz, bu Kur’an’ı bir dağa indirseydik hiç şüphesiz, onu Allah korkusundan baş eğerek parçalanmış olarak görürdün. Düşünsünler diye, insanlara böyle misaller veriyoruz.
22. O öyle bir Allah’tır ki, kendinden başka hiçbir ilâh yoktur. Görünmeyi ve görüneni bilendir. O; çok esirgeyen ve çok acıyandır.
23. O öyle bir Allah’tır ki, kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur. O; Meliktir, Kuddüstür, Selâmdır, Mü’mindir, Müheymindir, Azizdir, Cebbardır, Mütekebbirdir. Allah, müşriklerin ortak koştuklarından uzak ve yücedir.
24. O Allah; Halıktır, Baridir, Mûsavvirdir. En güzel isimler O’nundur. Göklerde ve yerde olanların hepsi, O’nu tesbih eder. O’nun her şeye gücü yeter. O’nun her işinde hikmet vardır.